

20 И доведоха мѣ го: и като го виде (момчѣто), тоа часъ го стресе дѣхо, и падна на земапта, и таркалшесе, и пѣна пѣшаше.

21 И попыта отца мѣ: колко време има ѿ каквѣ мѣ е станало това; а той рече: іоше ѿ малко дѣтѣ.

22 И много пѣти го е фжралъ въ огнь, и въ вода, да го погуби: но ако можешъ нѣщо помогни ми, като се оумилостивишъ за насъ.

23 Я Исусъ мѣ рече: ако можешъ да вѣровашъ нѣщо, сичко е възможно на оногѣва, който вѣрѣва.

24 И акіе извѣкасе отѣцо на дѣтѣто, и со сказы говореше: вѣрѣвамъ Гди, помогни на моѣ то невѣріе.

25 Я Исусъ като виде че се стича народъ, запрети на нечистѣлатъ дѣхъ, и говореше мѣ: дѣше нѣмшый, и глѣхій, азъ ти повелѣвамъ, излѣзъ изъ него, и да не влѣзешъ вече въ него.

26 Я нечистый дѣхъ като извѣка, и като го стресе многѣ, излѣзе: и бѣде като мѣртѣвъ, штомо мнозина говорѣха, че оумре.

27 Я Исусъ го фана за ржкапта, и вдигна го и стана.

28 И като влѣзе чѣй въ кѣщи, попытаха го оучени-

цѣ те мѣ на единѣ: защѣ нѣ не могахме да го изгониме:

29 И рече имъ: тоа рѣдъ дѣго гѣче не излѣзи, токму съ молитва и съ поствѣ.

30 И когѣто излѣзоха ѿ тамѣ, заминѣваха презъ Галілеа: и не искаше да раздѣе нѣкой.

31 Защото оучеше оученицѣ те си, и говореше имъ: защѣ ѿнѣ человѣческой ще бѣде предѣденъ въ рѣцѣ те человѣчески, и ще да го оубіатъ, въ третій дѣнь ще да воскресне.

32 Я ѿнѣ не раздѣха слово то, и страхъ ги бѣше да го попытатъ.

33 И доидѣ въ Капернаѣмъ: и като влѣзе въ кѣщи, попыта ги: що помышлявахте въ себе си по пѣтѣатъ;

34 Я ѿнѣ млѣча: защѣто бѣха се испѣтѣвали по пѣтѣатъ по междѣ си кой е по голѣмъ.

35 И когѣто седна, повыка дванадесете, и рече имъ: който иска да е прѣвъ, да бѣде ѿ сички те най послѣденъ, и на сички те слѣга.

36 И зема еднѣ дѣтѣнце, и тѣри го по средѣ нихъ: и като го пригжона, рече имъ:

37 Който пріиме еднѣ такѣва дѣтѣнце въ моѣ то име,